

Napisala **Marijana Marinović**
Snimci: **Petar Jurica i Universal Music**

Volim se šetati po kvartu: biti s obitelji, popiti kavu s prijateljima, a i poslovne susrete najčešće dogovaram u blizini kuće - kaže Mark Knopfler, 60-godišnji britanski glazbenik, osnivač i vođa grupe Dire Straits, koja je osamdesetih godina postigla uspjeh hitovima "Money For Nothing", "Sultans Of Swing" i "Brothers In Arms", zahvaljujući kojima su prodali više od 120 milijuna albuma. Grupa se devedesetih raspala, a Knopfler, slavljem i kao jedan od najboljih rock-gitarista svih vremena, od tada snima samostalne albume. Nedavno je objavio šesti, "Get Lucky", i u povodu toga smo razgovarali s njim u luksuznom salonu privatnog kluba Bluebird u londonskoj četvrti Chelsea. Njegova kuća, u kojoj živi s trećom suprugom Kitty Aldridge, glumicom i spisateljicom, s kojom ima dvije kćerke, 11-godišnju Isabellu i šestogodišnju Katyju Ruby Rose, udaljena je samo pet minuta hoda od kluba, pa tu često vraća na kavu ili na ručak s prijateljima.

Na vrhuncu slave, s članovima grupe Dire Straits

Kad ćete krenuti na turneju na kojoj ćete promovirati album "Get Lucky"?

- Album ćemo predstaviti 23. rujna u Shepherd's Bush Empire u Londonu, a na turneju krećemo u travnju iduće godine, kad počnu školski praznici. Dogovorili smo koncerte u Luksemburgu, Nizozemskoj, Norveškoj, Češkoj i Portugalu.

Planirate li ponovno svirati u Zagrebu?

- Volio bih jer je zagrebačka publika, pred kojom smo svirali lani u Domu sportova u sklopu turneje "Kill To Get Crimson", izvrsna. Uživao sam u hrvatskoj kuhinji, imate odličnu hranu i vina, a sviđa mi se što je kod vas još sve prirodno - poput voća, povrća i jaja. Uostalom, i vaši ljudi su ljubazni i susretljivi, a uz Zagreb mi se sviđa i Split, koji sam nekoliko puta posjetio: prvi put kad sam s grupom Dire Straits 1985. počeo turneju Brothers in Arms.

Što vam najviše nedostaje kad ste na turneji?

- Moja obitelj: supruga, 21-godišnji sinovi blizanci i kćeri. Sinovi me rjeđe prate na putovanjima,

ma, a zbog kćeri često turneje započinjem kad su školski praznici. Ne volim često izbivati iz kuće pa radije odrađim manje koncerata, ali su mi zato i slađi. Kćeri se vesele zajedničkim putovanjima: nedavno smo bili u Parizu, ali ih ništa nije tako oduševilo kao New York. Nisu htjele izići iz dućana s igračkama, a svidio im se i zoološki vrt u Bronxu.

Jesu li i vaša djeca glazbeno talentirana?

- Jesu. Imam dva sina iz drugog braka, 21-godišnje blizance Benjija i Josepha, koji također žive u četvrti Chelsea. Jedan odlično svira gitaru i podučio sam ga nekim trikovima, ali sam mora otkriti svoj način sviranja. A drugi je od šeste godine lud za bubnjevima, predan je glazbi i svira u jednom bendu. Sada su već odrasli, više me ne pitaju: "Tata, jesi li ikad čuo za bend Pink Floyd?". Uživam u ulozi oca i smatram se blagoslovljenim s četvero prekrasne djece.

Što vam se najviše sviđa na turnejama?

- Volim putovati, upoznavati gradove, otkrivati zanimljiva mjesta. Osjećam se poput kapetana koji plovi morem i uživam u pustolovini.

EKSKLUZIVNO: MARK KNOPFLER

Britanski glazbenik, koji je osamdesetih s grupom Dire Straits prodao više od 120 milijuna albuma, otkriva zašto sada snima samo samostalne albume i zašto na turneje kreće tek kad počnu školski praznici

Ljepše je biti kapetan male lađe

Jeste li ponosni što su glazbeni producenti prije šest mjeseci proglasili British Grove, vaš studio za snimanje u zapadnom Londonu, najboljim u Velikoj Britaniji?

- Naravno, htio sam glazbenu produkciju podići na viši nivo, a uspio sam i u namjeri da moj studio bude spomenik prošloj i budućnoj tehnologiji. Ne žalim uloženi novac jer, uz najmodernije uređaje za snimanje, u studiju se krije i djelić glazbene povijesti: dvije stare EMI konzole za miksiranje i pult koji su koristili producent i aranžer George Martin i grupa Beatles, a na njemu su i Paul McCartney i grupa Wings snimili album "Band On The Run". Tu sam, naravno, snimio i album "Get Lucky". Sviđa mi se što mogu u vlastitom kutku na miru stvarati, bez da me itko požuruje. To je dragocjeno, ali i skupocjeno iskustvo.

Budući da ste se rodili u Škotskoj, gdje ste proveli i dio djetinjstva, jeste li ikada svirali gajde?

- Nisam, ali sam na novom albumu napisao pjesmu "Piper To The End" i posvetio je mom ujaku Freddieju, gajdašu Prvog bataljuna Kraljevske škotske divizije, koji je poginuo s gajdama u ruka-

ma u bitki protiv Nijemaca u blizini Arrasa u Francuskoj kad mu je bilo 20 godina. Nisam ga nikad upoznao, ali mi je o njemu pričao drugi mamin brat, ujak Kingsley, koji me učio svirati pijano i harmoniku. Zvuk gajdi u meni budi uspomene na djetinjstvo u Glasgowu, na bakinu kuću i stare ploče Jimmyja Shanda, koji je svirao škotsku glazbu na harmonici.

Što vas još podsjeća na djetinjstvo?

- Kad mi je bilo sedam godina, preselili smo se iz Glasgowa u Newcastle, u kuću u blizini autoceste A1, tako da sam kroz prozor svoje sobe promatrao kamione. Zaintrigirao me nomadski život vozača kamiona, a kad sam kasnije kao mladić stopirao, ti su mi ljudi velikog srca redovito stajali i prebacivali me do grada. Posvetio sam im i pjesmu "Southbound Again", na prvom albumu Dire Straitsa, a uz obitelj, berače voća i druge lutajuće likove, ponovno su me nadahnuli i na albumu "Get Lucky".

Kad ste kupili prvu gitaru?

- Kao tinejdžer. A prvu gitaru, veličanstven Fender Stratocaster, vidio sam na povratku iz škole u izlogu malog dućana s pločama na Salters

Roadu u Newcastleu. Nikad neću zaboraviti osjećaj opčinjenosti kad sam kao dječak u kratkim hlačicama ugledao taj Fender i nosom se zalijepio za izlog. Ta gitara je stajala 50 funta, previše za mene, pa sam kupio drugu, Hofner Super Studio, što je dobra imitacija Stratocastera. Ubrzo sam, kao 15-godišnjak, počeo svirati u školskim bendovima, a moji gitaristički uzori bili su Scotty Moore, Jimi Hendrix, Django Reinhardt i James Burton.

Koliko gitara danas imate?

- Više od stotinu: akustičnih, električnih i bas gitara, iako u kući u londonskoj četvrti Chelsea imam samo dvije. Šalim se da ću se morati preseliti u veću kuću zbog gitara. Ponosan sam i na dva modela gitara sa svojim potpisom: žarkocrveni Fender Mark Knopfler Stratocaster i Martin HD-40 MK Mark Knopfler Signature Edition.

Je li istina da je, osim gitara, po vama nazvana i novootkrivena vrsta dinosaura?

- Neki istraživači na Madagaskaru slušali su pjesme Dire Straitsa kad su otkrili kosti nove vrste dinosaura, pa su im dali ime masiakasaurus knopfleri.

Što radite u slobodno vrijeme?

- Kad ne sviram ili ne snimam u studiju, sastajem se s prijateljima i vježbam. Bitno mi je da sam u dobroj formi, pa svako jutro vježbam ili vozim bicikl. Volim i motocikle, imam nekoliko velikih, no po gradu najčešće vozim vespu zato što je mala, brza i lijepa, a ima i dovoljno mjesta ispod sjedalice za stvari koje nosim sa sobom. No, u londonskoj gužvi morate oprezno voziti.

Govorite li to zato što ste i sami prije nekoliko godina stradali u prometnoj nesreći?

- Da, i dugo sam se oporavljao. Sedam mjeseci nisam mogao svirati, a uz to sam godinu dana išao na fizikalnu terapiju. Slomio sam ključnu kost, desno rame i šest rebara kad me žena iz Ekvadora udarila automobilom dok sam vozio motor *honda* u londonskoj četvrti Belgravia. Odletio sam u zrak i pao na leđa. Dok su me kola hitne pomoći vozila u bolnicu St. Thomas, brinuo sam se kako će supruga i djeca primiti vijest o mojoj nesreći. Nakon dva dana prebačen sam doma na kućnu njegu. U početku mi je bilo bolno smijati se ili kihnuti, poput biljke sam sjedio u naslonjaču i čekao da mi kosti zarastu. Žena koja me udarila cijelo to vrijeme nije ni pitala za mene. Kasnije sam saznao da je već provela neko vrijeme u zatvoru zbog falsificiranih dokumenata i putovnice, a čuo sam i da je deportirana u Ekvador.

Glorijina novinarka i Knopfler u klubu Bluebird u Londonu

Jeste li se uplašili da više nećete moći svirati?

- Tek sedam mjeseci nakon nesreće primio sam akustičnu gitaru, no nisam je mogao držati. Ali, nisam paničario, pomislio sam: "Do kraja ću života morati svirati električnu gitaru. Ipak je manja." No, ubrzo sam počeo normalno svirati, a vrijeme oporavka posvetio sam obitelji i skladanju.

Diplomirali ste engleski jezik i prije glazbene karijere radili ste i kao novinar te kao lektor.

Biste li mogli ponovno raditi kao novinar?

- Mislim da nisam dovoljno "čvrst" za taj posao. U mladosti sam dvije godine pisao za Yorkshire Evening Post. Najdraže mi je bilo pisati tekstove o glazbi. Novinarstvo je odlično da budeš informiran, naučiš nešto, upoznaš svijet... Meni je to bio dobar trening za pisanje pjesama.

Mnogo bendova iz osamdesetih se ponovno okuplja i kreće na turneje. Hoće li i Dire Straits to učiniti?

- Sretan sam s ovim što sada radim, a osim toga, danas je teže nego prije ići na turneje s velikim bendom. Zato uživam kao kapetan svoje male posade jer mi je draže ploviti malom lađom, nego biti kapetan velikog ratnog broda. ■